

b. Veltmeyer (5) Kleiweg (6) Nieuwkamp (7) De Jongh (8) Verboon (9) S. St. Martin (10);

c. J. G. Moll (11) Havelaar (12) Gleichman? (13) A. van Hoboken van Rhoon en Pendrecht (14) zonder naam (15).

Om aan veler belangen te kunnen voldoen, was men weldra genoodzaakt ook buiten de ruïne soortgelijke graven aan te leggen, waarvan het aantal thans zeker niet minder dan 60 bedraagt. Het zijn de familiegraven van adellijke en vooraanstaande, meest Rotterdamsche geslachten.

Wanneer ge aan historie en verleden hecht, breng dan eens een bezoek aan deze oude tot grafmonument verheven overblijfselen van een groot en machtig kasteel. Het nog bestaande kleine poortje ingaande, betreedt men een ruimte van 11 M. in het vierkant, omsloten door eenige meters hooge, brokkige muren, met sporen van rondbogige tongewelven en fragmenten van een traptoren. Trapsgewijs liggen hier de enorme grafzerken der ingemetselde kelders. Toef een wijle te midden van de resten van dezen eens trotschen en stellig massieven burchttoren, met Uw gedachten ver weg van het hedendaagsch gebeuren.

Dan zullen de verweerde, brokkige, eeuwenoude steenen van het vervallen stamhuis der Heeren van Matenesse verhalen van het wreed geweld van den baljuw Willem Nagel, van diens plunderingen, brandstichting en niets ontziende wraakzucht ten opzichte van Kabeljauwsch-gezinde edelen.

Het kerkhof wordt voor het eerst aangeroerd in een charter van Joannes Knijff, Bisschop van Groningen, wijbisschop van Utrecht, die 12 Juni 1565 verklaarde het kerkhof te Hillegersberg, dat door bloedstorting was ontwijd, opnieuw te hebben gewijd. De ommuring vond eerst in 1626 plaats. Een thans verdwenen opschrift in hartsteen luidde als volgt:

Dees muur lange verwacht en eindelijk nu geboude
Tot des Kerkhofs sieraat, rustplaats voor jong en oude
Michiel de Meijer was Schout in dat selve jaar
Jacob Korneliszoon van Dijk, en noch aldaar
Engelbregt Willemsz, kerkmeesters, als men melde
Duysent ses hondert jaar en 26 telde